

1 2
Em7sus4 Am

"This was au - then - tic you!", she spoke "This was au - then - tic you - who

blew me cold"

Am F

he had no chance to re - a - rise it hit her straight be - tween - the

G D

eyes - - - - - told

VAJDA FERENC
8751 ZALAKOMAR
SZÉCHENYI ÚT 6
ALPHAVILLE FAN&EXPERT

SECRET SPELLS
A magyarországi Alphaville
fanclub időszakos kiadványa
Kiadja az Arlana D. S.

BLUE SUNSHINE
Hungarian A.V.F.C.
Budapest 1103 Özlő u. 36.

Hoping for you sweet RETURN

Hmmm, igen. Feltehetőleg együtt várjuk már, hogy megjelenjen a várva-várt ötödik album. Szerencsére valami megmozdult az Alpha környékén, ennek jele például a Virrat-beli koncert, meg a turné kitűzött időpontja. Klubújságunk ezen száma a fri-sebb anyagok mellett megpróbálja valamennyire bepótolni az eddigi hiányosságokat, így lett a negyedik szám melléklete például a *The Breathtaking Blue* szövegeinek magyar nyelvű fordítása, illetve azok elemzése. Itt szeretnénk újból köszönetet mondani **VAJDA FERENC**nek, aki ismét rengeteget segített, nélküle talán még a címlapig se jutottunk volna el.

Sajnos, úgy néz ki, hogy ebben az évben ez az utolsó szám, de ne aggódjatok, jövőre –remélhetőleg az új album anyagaival tele– újra lesz *Secret Spells*! Szeretnénk, ha megírnátok a véleményeteket a lap külsínéről, sjó lenne, ha ez végleges lenne. Hát, akkor jó szórakozást, hello:

Handwritten signature and initials.

SZÁMLISTA

Íme a már megszokott számlista. Tulajdonképpen nem sokban különbözik a legutóbbi fanzinban megjelenttel, csak abból néhány kimaradt. Mos meg beszámoltuk a valóban más számokat. Mert egy mix csak mix marad...

1. 20th Century Afternoons In Utopia LP
2. Afternoons In Utopia Afternoons In Utopia LP
3. And I Wonder So Long Celeste LP
4. Anyway The Breathtaking Blue LP
5. Ariana The Breathtaking Blue LP
6. A Victory Of Love Forever Young LP
7. Big In Japan Forever Young LP
8. Big In Japan First Harvest LP
9. Big In Japan First Harvest LP CD Bonus Track – Culture mix
10. Big In Japan (Ich Bin Japan) Blue Sunshine Project
11. Big In Japan Single Version 1988
12. Big In Japan Remx 1988
13. Big In Japan Commodore Amiga mix I.
14. Big In Japan Commodore Amiga mix II.
15. Big In Japan Commodore C64 mix I.
16. Big In Japan Commodore C64 mix II.
17. Big In Japan Freedom mix
18. Big In Japan The Mix
19. Big In Japan 1992. A. D. mix
20. Big In Japan Italian Super Hits mix
21. Big In Japan (Nagy Szerelem) Digital Scream version
22. Broken Angel Eredete ismeretlen
23. Carol Masters Afternoons In Utopia LP
24. Catch Me I'm Falling Eredete ismeretlen
25. Dance With Me Afternoons In Utopia LP
26. Dance With Me First Harvest LP
27. Dance With Me Long version
28. Fallen Angel The Breathtaking Blue LP
29. Fantastic Dream Afternoons In Utopia LP
30. For A Million The Breathtaking Blue LP
31. For A Million First Harvest LP
32. Forever Young Forever Young LP
33. Forever Young First Harvest LP
34. Forever Young Special extended mix (USA promo)
35. Forever Young Unkown DJ mix
36. Golden feeling 'Jet Set' kislemez B-song
37. Headlines Afternoons In Utopia LP CD Bonus Track
38. Headlines 'Romeos' kislemez B-song
39. Heart Of The Flower So Long Celeste LP
40. Heaven Or Hell The Breathtaking Blue LP
41. Hold Me Lonely Boy (Frank Mertens)
42. I. A. O. Afternoons In Utopia LP
43. In The Mood Forever Young LP
44. Imaginary Soundtrack: Big Yellow Sun 'Red Rose' kislemez B-song
45. Jerusalem Afternoons In Utopia LP
46. Jerusalem First Harvest LP
47. Jet Set Forever Young LP
48. Jet Set First Harvest LP
49. Jet Set Single version

50. Jet Set Maxi
51. Lady Bright Afternoons In Utopia LP
52. Lassie Come Home Afternoons In Utopia LP
53. Lassie Come Home First Harvest LP
54. Lies Forever Young LP
55. Lonely Boy Lonely Boy (Frank Mertens)
56. Middle Of The Riddle The Breathtaking Blue LP
57. Mysteries Of Love The Breathtaking Blue LP
58. Mysteries Of Love First Harvest LP
59. Nelson Highrise Sector One: The Elevator 'Sounds Like A Melody' kislemez B-song
60. Nelson Highrise Sector Two: The Mirror 'Dance With Me' kislemez B-song
61. ...Sector Three: 20000 Lieues Sous Les Mers 'Jerusalem' kislemez B-song
62. Next Generation 'Universal Daddy' kislemez B-song
63. One Step Behind You So Long Celeste LP
64. Openhearted Eredete ismeretlen
65. Patricia's Park The Breathtaking Blue LP
66. Peace On Earth So Long Celeste LP
67. Red Rose Afternoons In Utopia LP
68. Red Rose First Harvest LP
69. Red Rose Single version
70. Red Rose 12" mix
71. Red Rose USA Promo
72. Roll Away The Stone So Long Celeste LP
73. Romeos The Breathtaking Blue LP
74. Romeos Afternoons In Utopia LP CD Bonus Track
75. Romeos First Harvest LP
76. Romeos Maxi
77. Romeos Tribal mix
78. Romeos Teknopella mix
79. Romeos Balcony mix
80. Romeos Radio edit
81. Seeds 'Big In Japan' kislemez B-song
82. Sensations Afternoons In Utopia LP
83. Sensations First Harvest LP
84. She Fades Away The Breathtaking Blue LP
85. Sirens So Long Celeste LP
86. Sister Sun 'Summer Rain' kislemez B-song
87. Sounds Like A Melody Forever Young LP
88. Sounds Like A Melody First Harvest LP
89. Sounds Like A Melody Short version
90. Summer In Berlin Forever Young LP
91. Summer In Berlin 89" Mix
92. Summer Rain The Breathtaking Blue LP
93. Summer Rain Maxi
94. Sweet Needles Of Success So Long Celeste LP
95. The Shape Of Things To Come So Long Celeste LP
96. The Voyager Afternoons In Utopia LP
97. Today So Long Celeste LP
98. To Germany With Love Forever Young LP
99. Under The Hammer Eredete ismeretlen
100. Universal Daddy Afternoons In Utopia LP
101. What Is Love? So Long Celeste LP
102. Welcome To The Sun 'Forever Young' kislemez B-song

SECRET SPELLS · A Magyarországi Alphaville Levelező Fanclub időszakos kiadványa · Kiadja és szerkeszti: Heltai Ákos és Csaba
Készült a Kossuth Nyomdában, 1993 október · Tipográfia: Heltai Csaba · Külön köszönet a segítségért Vajda Ferencnek, és a mechanikus szedő-munkáknak

Ami az előző számból kimaradt...

FIRST HARVEST 1984-1992

Jóllehet a Secret Spells legutóbbi száma összefoglalót nyújtott az Alpha eddigi munkásságáról, ennek ellenére kimaradt a korszakot záró album, a „First Harvest 1984-92” elemzése, ill. összegzése. S mivel egy válogatás lemezről van szó, s gondolom ezt sokak nem tartják igazán fontosnak, én mégis szeretnék néhány gondolat erejéig visszatérni erre az albumra.

Legalább olyan kíváncsiság előzte meg a lemezt részemről, mint korábban bármelyik lemez esetében. Jól indult, hisz az ígért időpontnak megfelelően, még az év márciusában megjelent az album. Kíváncsiságomat a beígért újratekercelt dalok fokozták, melyet Bernhard követett el. Nos, egy kissé csalódnom kellett. A CD-re hárommal több dal került fel (Sensations, Red Rose, Big In Japan 1992 a.D.) míg az LP-n 12 dal hallható. Mivel a fent említett három dal újratekerve került a CD-re, ezekkel a továbbiakban nem foglalkoznék. Sajnálatos módon egyik gyűjteményen sem szerepel egy, annak idején kislemezre is kimásolt dal, a „Universal Daddy”. (Sőt, a lemezzel együtt megjelent, a WEA által kiadott AV diszkográfiában sem szerepel!) Kár ezért a daleért...

Őszintén szólva egy szokásos „Best Of” albumra számítottam, tehát kislemezek gyűjteményére. Bár a címből következtetni lehetett, hogy itt másról van szó. Az ígéretek szerint, minden dálnak

újratekercelt változatban kellett volna szerepelnie az albumon, de ez mégsem így lett. Ami pedig a kiválasztott dalokat illeti, nem szívesen lettem volna az Alpha helyében. Nekem nem ment volna könnyen a választás. Lehet, hogy nekik sem?

A „Big In Japan” eredeti kislemez változatával indul az album. Végül is hat dal hallható újjávarázsolva, ezek közül különösen érdemes odafigyelni a „Sounds Like A Melody”-re és az „A Victory Of Love”-ra. Nagyon tetszett, hogy rákerültek a lemezre olyan szép dalok is, mint a „Lassie Come Home, vagy a „For A Million”, ill. „Summer Rain”. Meglepődtem, hogy a „Red Rose” nem hallható az LP változaton, bár nem is hiányzik, jóllehet rengeteg módzatban vették fel ezt a dalt. Emlékszem, az album megelőző „Big In Japan 1992 a. D.” először felháborított, s mire az album is megjelent, egész jól hozzászoktam. Mindenesetre jó lenne tudni, hogy mekkora hatással van az Alphaville-re a most épp virágkorát élő techno műfaj. Mire ezek a sorok megjelennek, lehet hogy megtudjuk. Gondolom mindenki nagyon várja már az új albumot!

Azt hiszem, Marianék nem csak a saját, de a rajongóik türelmére is büszké lehetnek!

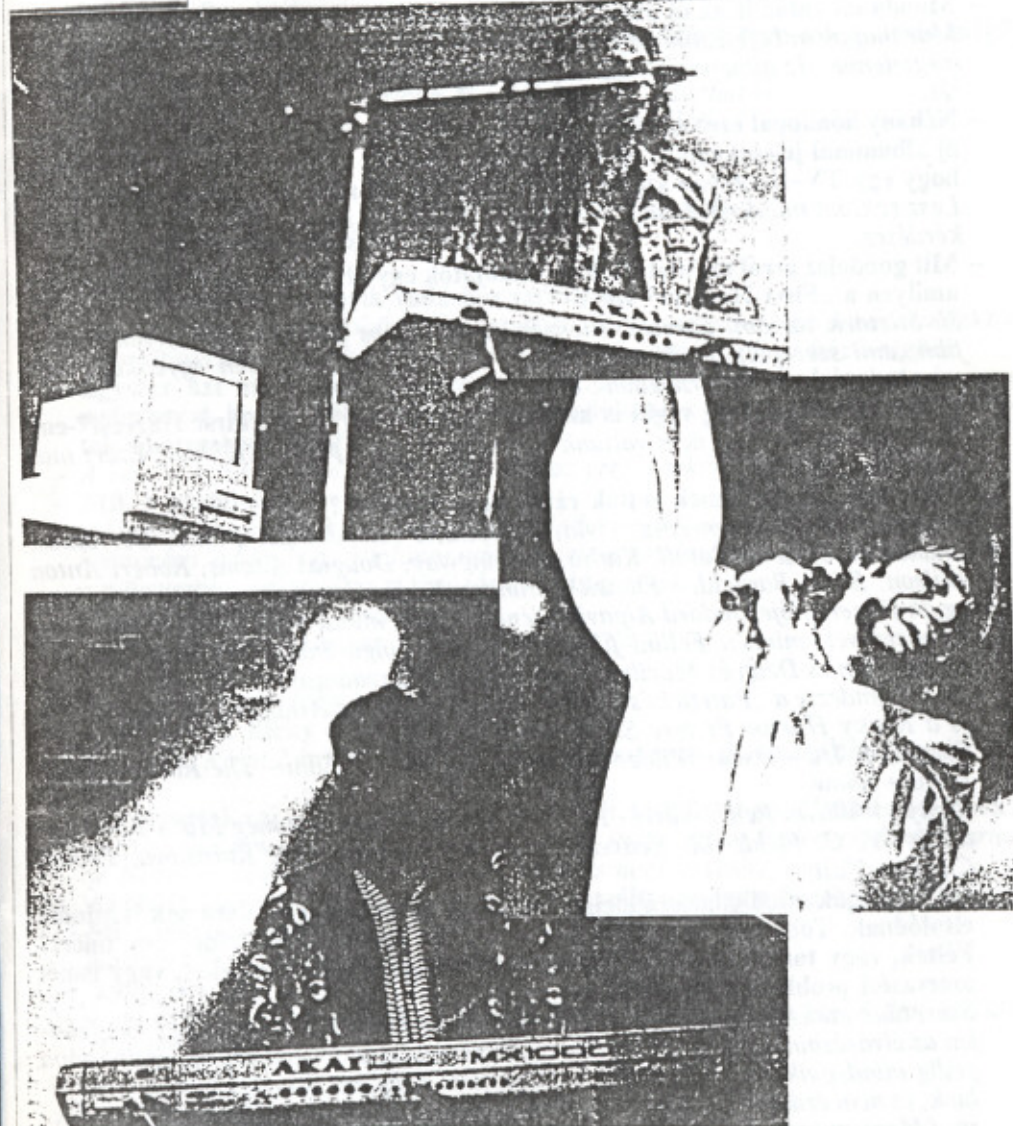
1993.09.06.

Vajda Ferenc

ÉLŐ KONCERT VIRRAT-BAN

26th June 1993

(képek a Moonpaper 1993/2 számából)

Rajongók kérdezik...

A központi fanclub hivatalos újságjában, a Moonpaper című lapban rendszeresen jelennek meg interjúk az együttesrel, ezekből válogattunk érdekes részleteket...

- Mondanál valamit az új albumról, a mögöttes tartalmáról, a zenéről?
- Már majdnem befejeztük az új albumot, de semmit sem mondanék róla, mielőtt megjelenne. Az albumnak magáért kell beszélnie, s emellett odalenne a meglepetés.
- Néhány hónappal ezelőtt olyan előadók, mint Leonard Choen vagy Brian Ferry új albummal jelentkeztek, és például Belgiumba is külön elutaztak, csak azért, hogy egy TV-show-ban szerepeljenek. Így lesz ez az új AV album esetében is?
- Lesz reklám mindenhol, ahol megjelenik az album, és válaszolni fogunk minden kérdésre.
- Mit gondolsz arról az ötletéről, hogy kiadjatok egy olyan videogyűjteményt, mint amilyen a „First Harvest” volt?
- Jó ötletnek tartom. Szerencsétlenségünkre, sajnos nincs minden olyan dalhoz film, ami szerepelt a „First Harvest”-en. A „Songlines”-ben egyébként már megmutattuk, hogy közeledünk ezekhez a dolgokhoz.
- Miért nem jelent meg végül is az „Universal Daddy” is a „First Harvest”-en?
- Emlékezz csak vissza, nem voltunk elégedettek a dal produkciójával! Ezért más dalra cseréltük ki.
- Mely írók, illetve filmek voltak rátok nagy hatással?
- **Marian:** Írók – Homérosz, Ovid, a Biblia, Nostradamus, Dante, Cervantes, Shakespeare, Levis Caroll, Kafka, Hemingway, Douglas Adams, Robert Anton Wilson, Blixa Bargeld. · Filmek – minden Eddie Constantine film (Ő volt az egyik főszereplője Godard Alphaville-jének – SS), minden James Bond film Sean Connery-vel, minden Fellini film, Az Utolsó tangó Párizsban Bertolucci-tól, minden James Dean és Marilyn Monroe film, a Kayaanisquasti Godfrey Reggio-tól (Ő rendezte a „Patricia's Park” videóját – SS), az Atlantisz Luc Besson-tól, és a Rocky Horror Picture Show.
- **Bernhard:** Író – Oscar Wilde: Dorian Gay portréja · Film – The Rocky Horror Picture Show.
- **Ricky:** Wilhelm Reich művei · Film – A Brazil, de sok van még Marx Brothers-tól és W. C. Fields-től. Kedvenc rendezőim: Tarkowsky, Kurosawa, Fellini, Chaplin, Tati.
- Mi, rajongók mindig hosszú ideig várunk egy új albumra, s a dátumok is mindig eltolódnak. Több mint három év telt el a „The Breathtaking Blue” óta, miért? Félték, vagy tartotok valamitől? Nincs ami inspiráljon benneteket, vagy ismét szervezési problémák adódtak?
- Szeretünk addig dolgozni a témán, amennyit az megkíván ahhoz, hogy megfeleljen az elvárásainknak. Az előző lemeznél szervezési problémák is adódtak, utána pedig mindegyikünk saját munkán kezdett el dolgozni. Természetesen nem félünk, és nem érdekünk a sokára való megjelenés. Büszkéek vagyunk a türelmünkre. (Megjegyeznénk, a rajongók is büszkéek lehetnek a saját türelmükre! – SS)

- Marian, most néhány dolgot csak téled kérdezek. Mi az álmod?
- Építeni egy zeppelint, és a barátaimmal körülhajózni a Földet.
- „I take the first train to the heart of the flower” Ez a lóbusz virágra vonatkozik? (Felejtés, alvás, halál)
- Igen, úgy gondolom. Mindig megértettem Janey szövegeit.
- Milyen helyet foglal el az UTOPIA a gondolataidban, életedben?
- A képzeletemben az Utopia egy napos vidék, valahol a világ peremén, közel a Bolondok Dombjához.
- Néhány éve olvastam első együttesedről a Chinchilla Green-ről. Létezik még?
- A zenekar története nevekkal, dátumokkal:
Chinchilla Green 1983: Ariane M., Michael L., Marian G.
Chinchilla Green 1984: Ariane M., Julie O., Steffi B.
Chinchilla Green 1985: Julie O., Michael O'R.
Chinchilla Green 1986: Julie, Michael, Patti G.
Chinchilla Green 1987: Julie, Michael, Patti, Hansi B.
- Kivel énekelnél a legszívesebben duettet?
- Gene Kelly.
- Hisztek istenben? Melyik valláshoz tartoztok?
- Természetesen mindegyikünk hisz Istenben. A hit nagyon személyes és szubjektív dolog. Egyébként egyikünk sem tartozik tradicionális vallási közösséghez.
- Egyszer azt mondtátok: „Azért zenélünk, hogy közöljünk dolgokat, és nem pedig azért, hogy feltételezzünk.” Úgy gondolom, ez nagyszerű, de ne szeretnétek sikeresebbek lenni?
- A zene a közölnivalónk eszköze. A válasz erre a siker.
- Mik a hobbijaitok?
- A legnagyobb hobbinak, ami egyben a foglalkozásunk is, a zene. Más, ami érdekelt bennünket, a film és az általános művészetek, a gazdaságossági területek, például a napenergia, valamint a vitorlázás és más sportok.
- Hol vakációztatok az idén?
- Bernd: Franciaország, az Atlanti óceán partja
Marian: Maldívia
Ricky: Franciaország
- Hány évesek Ricky és Bernhard gyerekei?
- Ricky fia, Kolja 2 és fél éves, lánya Chiara 2 hónapos. Bernhard fia Aljoscha egy éves.
- Mondanátok valamit a szüleitekről, testvéreitekről? Mit csinálnak és hol élnek?
- Bernd szülei nyugdíjasok és Engerben élnek. Ricky szülei Paderbornban, Marianné Németországban és Ausztriában élnek és négy testvére van.
- Az öböl háborúáról annak idején mindenki beszélt, nem így a Jugoszláv háborúról. Mi a véleményetek?
- Háború? Ellene vagyunk minden háborúnak!
- Hogy néz ki a jövő?
- A mi jövőnk az, hogy hiszünk magunkban és folyamatosan pergő film a múlt. Forever Young.

MICHAEL CAROLL

Amit az *Afternoons in Utopia* jelent nekem

Az *Afternoons In Utopia* szövege nagyon összetett. Nincs is mondat a lemezen ami ne tartozna szorosan a többihez. Ahogyan újra és újra meghallgatom a lemezt, újra és újra elolvasom a szövegeket, rá kellett hogy jöjjenek, hogy az *Afternoons In Utopia* sokkal mélyebb mint politikai, mind társadalmi üzeneteit tekintve, mint az Alphaville korábbi dalai. A nagylemez egésze egy pop-csillag, Carol Masters felemelkedésével és bukásával foglalkozik, beleértve a világra tett hatásait. Az első két dal részletezi álmait a szerelemről (szeretetről), törekvéseit a siker, a népszerűség irányába, valamint a világ értékelését, ahogyan ő látja.

A „Fantastic Dream” egy portré, életkép: Carol ráébred a világra és eldönti: követni fogja álmait. Azután egy érzelmekkel teli beszámoló a Rainbow Warrior pusztulásáról, mintegy utolsó lökésként: tennie kell valamit, olyat amit a hite, a szíve diktál. A záró sorokban először kapcsolódik össze az álom és a valóság, mintegy jelezve a fő gondolatot, amely a lemez első oldalán végigvonul.

A „Jerusalem” háttére már a címből adódóan is misztikus, félig-meddig vallásos. Valamiféle tisztaságot, elérendő Utopiát sugall. Itt találkozunk először Carol „lelkével”, gondolatvilágának ellentmondásosságával: „New assassins new Messiahs, keepers of the ballenced law” (új orvgyilkosok, új messiások tartják egyensúlyban a mérleg serpenyőjét). És rögtön a következő sorban mintegy általánossá válik az emberek egy csoportjára nézve, akik elég különlegesen ahhoz, hogy gondolataikban kifejezésre juttassák, hogy amire vártak, annak hamarosan el kell jönnie.

A „Dance With Me” reprezentálja Carol első sikereit és első szerelmét („In a lovers heaven...”). A dalban egymásra mosódó képek montázsa vonul végig, melyet talán a „drowning in Empires of Delight” (beleivódva a boldogság birodalmába) foglalja össze. A képek mutatják, hogy valami meghökkenőnek kell következnie. Ezt támasztja alá az utalás Bosch - „Garden of Earthly Delights” festménykompozíciójára, melynek egyik fele Utopiát, másik fele diszutópiát mutat be. Ez tükrözi, hogy ami jön nem biztos, hogy mindenki számára jó lesz. Ebben a dalban jelennek meg először olyan lények, melyek a másik világból származnak (Solar Boys). A következő dal az „Afternoons In Utopia” amely-bár a lemez címe is egyben-úgy tűnik nem része a történetnek. Első pillantásra békés gyermekálmom. Ez a dal két fontos elemet is tartalmaz. Az egyik az „álomképek”, a másik Mighty Maomondog alakja. Carol személyesen meg sem jelenik, bár ez nem jelenti azt, hogy nincs ott a háttérben. A sorok láncszemként kapcsolják össze az álmot a valósággal, és ez nagyon fontos, a „Dance With Me” szavaival élve, több mint egy álom.

A „Sensations” két jól elkülöníthető részre bomlik. Az első szakasz a „Jerusalem”-re utalva vissza még mindig a várakozást fejezi ki. A második pedig a hatást mutatja, ame-

lyet végeredményben Carol gyakorol az emberekre. Összességében ez a kép nem valami hízog. „All across the planet politicians tremble...”. Carol hatása tehát több, mint egy egyszerű énekesé. Befolyása van az emberek gondolataira. Meg tudja változtatni a cselekedeteiket. Mégis bizonyos értelemben úgy tűnik, hogy elértünk valamilyen utópiához.

Igy jutunk el a lemez másik oldaláig, Carol létrehozta saját utópiáját... ezzel azonban még nincs vége. A „20th Century” példa arra, hogy mit ért el. A dal a múlt bemutatásával indul, mely szürkének és szomorúnak mutatja a világot, egészen Carol felemelkedéséig (ettől kezdve a dalban Carrollal mint valami félistennel találkozunk) amely egyben valami elszakadást jelent mind a világtól, amelyben él, mind önmagától. Ezért is invitálja meg „valaki” vissza, haza, (Into the world) mellyel a dal zárul, és egyben átvezetve a következőbe.

A „Voyager” ábrázolja, hogy mennyire megváltoztatta Carol a világot. Megérkezését mindenki mint „más-

dik eljövételt” tekinti. Ebben a dalban találjuk a legtöbb (kiemelkedően jó) vallásos (a Bibliából) vett képet. Itt van például: „You can't ignore what's going on when your visions are drying out like the oceans of the underworld” (tudomásul kell vened, hogy mi történik amikor vízióid kiszáradnak, mint a pokol óceánjai) mely azt jelenti, hogy ahogyan a valóság betolakodott Carol álmaiba, ezek a régmúlt álmok egészen elhalványodtak. A Bibliára utal tisztán és egyértelműen az „Oceans of the underworld” (Az alvilág óceánjai) érzékeltetve, hogy ez a disztopikus helyszín a pokol, melyben az óceánok kiszáradása egyet jelent azzal, hogy a pokol egyenlő azzal a hellyel ahol állandóan tűz ég.

A „Carol Masters” számomra talán a legriasztóbb dal az albumon. Ez az egyetlen dal, amely félreérthetetlenül kimondja, hogy Carol kábítószeres (Junkie) pl: „take a pill and greet the day”. Carol szerelme egy „pusher” (kábitószerek-kereskedő) ő Carol „Mestere”. Ezen a szinten elég nehéz

eldönteni, hogy vajon az Utópia valós-e, vagy csak a képzelet egy hallucinációja. Most lehet megérteni az album szövegének sok más sorát. Az idáig előforduló álmjelenetek valójában drog-fantáziák.

Néhány sor példaként: „drying out”, „enigmatic ecstasy”, „Chasing shadows leaves you feeling blue, this situation needs a care”. (Üldöző árnyékok hagyják, hogy szomorú légy, szükség van hát valamilyen gyógyszerre...) stb.

A „Mester” megígéri, hogy ismét találkozni fog Carrollal, ebből következően tagadhatatlanul érződik, hogy Carol a drog rabja.

A következő dal az „Universal Daddy” ad némi reményt arra, hogy Carolt meg lehet menteni. „There's an ally you can trust” (van egy szövetségese, akiben megbízhat) Van valaki, (Universal Daddy – Mighty Maomoondog – Isten) akihez csatlakozhat, ha kívárja. Ez vezet el bennünket a „Lassie Come Ho-

me” című dalhoz. Az összes többi közül ez a legelvontabb. Ezen a szinten Carol egyszerűen emberi „roncs”, teljesen kiürült, kimerült, szenvedő alanya a rideg hallucinációknak. Úgy látja magát, mint Lassie, kiemelkedő figurájaként az információs hálózathoz, elképzelhetetlenül népszerűnek. Itt is megjelennek az álmokképek, tökéletesen ábrázolva a cirkuláló, állandóan visszatérő álmot. Hirtelen zuhan vissza a valóságba, mivel rajongói rájönnek, hogy ki is ő valójában. Sikereit, melyet elért, és népszerűségét elveszti, a közönsége elhagyja, menekül, az örület határán van, visszavonul önmagába, gondolatai kiürülnek. Szövetségese, (Lásd „Universal Daddy”) meghal, egyetlen lehetősége marad, vissza kell térnie a realitásba. Némi ironia is van benne, hisz ami valamilyen csodabombát álm volt, most a végső, utolsó üzenet: Lassie Come Home...

És sikerült megtennie, újjászületett, kész mindent újrakezdeni. A sor: „We are ascending and we'll never die” (felemelkedünk és soha nem halunk meg) félreérthetetlen. Carol meghalt, de szelleme túlélte testét és felemelkedett az égbe. Szövetségese érte halt meg, hogy ezáltal ő hazatérhessen, ahol mindketten együtt lehetnek az idők végezetéig. („...Till the end of time”) A „Nap”-ban végre megtalálhatja Carol az igazi Utópiát. Ezt fejezi ki a „Red Rose” utolsó nényány szava: „Do what you will - shall be your destiny, we will unfold the secrets of the new Jerusalem”.

Az albumot bezáró dal, a „Lady Bright – Faster Than Light” pedig nem is bezárja a lemezt, hanem mintegy újrakezdi. A szöveg utal rá, hogy a történet állandóan forog, cirkulál, és így visszajutunk a lemez kezdetéhez.

THE GOLDEN PATH

Kedves Michael!

... Karen adott nekem egy példányt a „The Golden Path” című fanszívből, amit nagy örömmel olvastam. Úgy gondolom, hogy mindaz, amit az „Afternoons in Utopia”-ról írtál, egyszerűen lenyűgöző; a lenyűgöt tekintve nagyon közel áll ahhoz, amit a lemezen ki akartunk fejezni. Persze most nagyon nehéz nekem más szavakkal leírni a dolgokról, amelyeket – úgy érsem – elég tisztán leírtam a dalokban, mégis azt hiszem – bár Te nagyon közel állsz az album feléhez – ki kell egészítenem néhány gondolatot, amelyek bizonyára érdekelni fognak.

Jól értesed, Carol a főszereplője ennek az albumnak, de ő nem egy elveszett rockstar, ahogy Te gondoltad (mint például Ziggy Stardust). Én őt egy magányos, elszigetelődött életet élő lánynak gondolom, akinek egyetlen elteret az álmai adták.

Először mindjárt az első dalunkban – a „Big in Japan”-ban – jelent meg, amikor otthagytát az a fiú, aki aztán visszatér az utcára, hogy minden pénzt hercinra költse. Persze Carol is visszatér az utcára, mint prostituált. A dal azonban nem Carol, hanem a fiú története. Így tehát amíg a „Big in Japan” egy rács álma egy jobb világról, egy olyan álm, amely azonban nem valósul meg, nem valósul meg semmit ebben a világban, addig Carol „debütánjai” utazások valamiféle furcsa fénylen tündöklő Utopiába, amit hagyja, hogy megváltozzon, hogy újrakezdjen egy immár valódi (nem álombeli) utazást.

Úgy is megfogalmazhatnám, hogy az „álm” egyfajta véget nem érő spirál, amely a hallgatást egy véget nem érő utazásra csalogatja. A zene is ezt szeretné visszaadni.

Kétszer, vagy többször meghallgatva a lemezt egészen mást ad, mint először. Ilyen spirálkört dramaturgiával szerettük volna megírni a lemezt. Itt az ötlet, vagy a visszatérés a lemez elejére lenne van a „Lady Bright”-ban. Története egy régi vers, amely Einsteintől származik, s amely leírja arra, hogy hogyan köthetők össze a különböző időkben létező terek.

Egyszer kaptam egy levelet egy rajongótól. Azt írta: „A fantasia gyorsabb a fénynél” (Fantasy faster than light). Eszelálatos! Carol mindig ott fog állni, valahol álmaim kapujában, vagy az órában... talán a tükörben?

Love: Marian Gold

Az Alphaville Fóton

Mintha nem is a szürkület, hanem az örök szürkesség ideje volna, oly kétségbeesetten gubbaszt a vidék Fót határára. Az érkező szemébe ötlő első épület sem emeli jelentősen a hangulatot. Gyér, méghozzá a nem túl elegánsan tervezettek közül való. Filmgyár. Bent a Máriássy stúdióban a hírek szerint mégis csoda készül. Egy igazán nagy nyugati „banda” a Nyugat-berlinből érkezett Alphaville, rengeteg pénzből – bár ez az ő titkuk, hogy pontosan mennyiből – magyar filmekkel készített el legújabb dala, Red Rose klipjét. A stúdió maga: mintha egy négyemeletes, három lépcsőházas épület belülről üres lenne.

Az óriási terembenicipi emberek, ráérősen sétálgatnak, duruzsolnak. Ebédszünet van. Aztán egy keményen beerősített hang a zenészeket szólítja. Jönnek is mind a huszonöt, de egyelőre csak háromjukra lehet figyelni. Nem Marianra, Rickyre és Berndtre, az Alphaville tagjaira, hanem három aranybarna bőrű lányra. Először azt hinném, azért rájuk, a zenekar Amerikából származó vokalistáira, kísérő énekeseire, mert vérfagyasztóan szépek.

Nőiességük csak a kiindulópont, egyelőre ők teszik stábbá ezt a sokfelől összeszerleglett csapatot. Marian Gold, az Alphaville énekese még alig-alig van jelen, többnyire nélküle próbálnak, s ő egyébként is csak a lapák fényében nyílik ki, különben bár kedves, de önmagába forduló ember. Később, ahogy fárad, inkább lesz kölyke a stábnak, mint bámult sztárja. A gitáros, Ricky Echolette és a billentyűs, Berndt Lloyd fürkészi a környezetet, ismerkedik.

Hát van mivel.

A koncertet utánzó produkcióra ugyanis

Marian, aki a forgatást megelőzően Magyarországon járt, a fényképek alapján válogatott, kifejezetten „fazon-figurákat” hívott meg maga köré. Érkezik tehát *Slamovits István*, aki hegesztő szemüvegben fog szitározni. Aztán: *Fehér Attila* és *Tereh István* a Step-ből, *Berkes Gábor* az Első Emelet billentyűse, *Herpai Sándor* a V'Moto-rock dobosa és kollégája, *Soldos László*, *Kalmus József* a Nino szaxofonos mellett két ismert arc: *Friderich Károlyé* és *Göz Lászlóé*. *Acz András*, *Varga Miklós* gitárosa most dobverővel a kezében dolgozik.

És, hogy teljes legyen a kavalkád, a színpad bal oldalán három kedves arcú, konzervatóriumos hegedűs lány ül, mellettük pedig egy csellista úr, akit később jönnek látnak majd örülnék maszkirozni, de ez még odébb van.

Egyelőre az amerikai lányoké a feladat, hogy összefogják ezt a nem éppen egynemű társaságot. Érdekes, hogy *Victoria Miles*, aki a legrangosabb énekesek közülük, a legodaadóbb. Victorianak minenkihez van szava, végigbohóckodja, táncolja a két napot, s az első órákban, ha mást nem is csinál, hát az összehozza a társaságot, azzal, hogy őt nézik, mosolyogják, s időnként meg is tapsolják különszámaikat.

Próba. Húsz hangfalból nagyon keményen megszólal a zene. Persze csak „árnyékolásra”. A muzsika már rég elkészült, pantominezni is szabadna, csak éppen úgy nem lehet tisztességesen mozogni. Így aztán döngetik nagy erővel a Red rose-t. Sőt: a dobosok egy az egyben verik a dobot, az énekesek is bekapcsolt mikrofonnal dolgoznak, csak a hangszerek némák.

Most már Marian is színpadon. Haja fiús, rövid, mosolya kedves, de tétova. Nem igen

MICHAEL CAROLL'S *Breathtaking Blue*

Summer Rain

Rezzenés nélküli világ • A forráság szívdobbanása a kikötő körül
 Lusta nap hever kábultan a part felett
 Atomgyíkok sűtkéreznek az örökké élő bronzszínű fényben
 Nincs mozgás, és nem közeledik csillogó acél ebből a lélegzetelállítóan
 Kék égből

Az aranyruhájú cirkuszi lányok elvitorláztak • Az oroszlánszelídítők játéka véget ért
 Bárki törte fel a hét pecsétet és engedte szabadon a dühös angyalokat
 Én nem ismerem
 Csak várok a nyári záporra • Vagy valami másra

A próféta felemeli fejed • A méhek rajának közepén állsz, és hallgatód
 „Életem szerelme, itt van minden, ami kedves nekünk, igen,
 Együtt megváltoztathatjuk a világot”
 És ha még mindig meg vagyunk hívva • Egy rövid sétára ezen az összejövetele
 Én elmegyek • A titokért, vagy talán többért
 De legutoljára azta hírt hallottam, hogy Isten elhagyott minket
 Egy vadonatúj Univerzumért • Azt mondják, ezek voltak az utolsó szavai...

Az aranyruhájú cirkuszi lányok elvitorláztak...

Micsoda isteni érzés • Boldog vagyok ismét • Jéghideg eső

Az első dal, a Summer Rain először megütött, hogy milyen unalmas, de aztán rá kellett jönnöm, hogy ez a dal egy gyöngyszem az albumon. Első pillantásra úgy tűnik, nem történik semmi benne. Marian halkan, de tisztán énekel egy, a háttérben szóló zenére. A szöveg szép: valaki vár az esőre, ami talán meg is jön. A legtöbb részen a zene nem is emlékeztet az Alphaville-re. Erős dob, lágy zongorajáték, ennyi az egész. Újra és újra meghalgtam, rájöttem a Summer Rain nem ez, hanem valami más.

A szöveget megfigyelve nem is olyan szép, inkább félelmetes. Az első sorok „Rezzenés nélküli... élő bronzszínű fényben” talán a jövőt idézhetik fel, amikor az atomenergia miatt minden forró lett. Ezt erősíti meg a következő sor: „Nincs mozgás és... égből”. A refrénben „Az oroszlánszelídítők játéka véget ért” annyit jelent; akik a fegyvereket a kezükben tartották, nincsenek többé köztünk! Két további szimbólum is szerepel a szövegben, a Hét pecsét a nemzetek közti megállapodás szimbóluma, a Dühös angyalok pedig a bombákat szimbolizálják. „Csak várok a nyári záporra, vagy valami másra” – A katasztrófa után nem történnek nagy dolgok, még egy nyári eső is jelentős esemény. A második versszak nem ilyen egyértelmű. A „méhek” talán a katasztrófa túlélői, a „Próféta” pedig esetleg valamilyen szószólójuk, aki egy elképzelt, de lehetséges jövőről beszél nekik. (Igen, együtt megváltoztathatjuk a világot). Ennél jóval sötétebbek az utolsó sorok: ha másra nem vagyunk képesek, csak arra, hogy elpusztítsuk a világot melyben élünk, és ezzel együtt magunkat, akkor Isten hátat fog fordítani nekünk. A dal a „Singing in the rain” híres dalának egy sorával zárul – bár a szöveg ebben a környezetben most sokkal több jelentéssel bír.

Romeos

Ott áll egy fiú, egy kis fekete kutyával • Ott áll egy fiú egy kis fekete kutyával
 Egy darabig az óráját figyeli
 És a múltó évek lemosás arcáról a festéket • És a múltó évek lemosás arcáról a festéket
 Ahogy az eső mossza el az olvadó havat
 Ő egy magányos útszéli Romeo
 Láthatod őt az ablakodból ma éjjel
 Ez a világ egy megosztott hely • És a fiú Rád vár

Az összes fiút bezárták egy erődbe • Az összes lányt bezárták egy erődbe
 Csak mert ez bűn lehetett
 Az lehetett
 Hús és vér vasban és acélban • Hús és vér vasban és acélban
 Csak mert ez bűn lehetett
 Az lehetett

Mindannyian útszéli Romeok vagyunk
 Láthatsz minket ma éjjel az ablakodból
 Ez a világ egy megosztott hely • Rád várunk

Mindannyian útszéli Romeok vagyunk
 Ez a világ egy megosztott hely – tudod –
 Időnként mindannyian véleményt változtatunk
 Láthatsz minket ma éjjel az ablakodból
 Rád várunk

A szöveg egy kicsit összetett és absztrakt, de nem az Alphaville-t hallanánk, ha minden egyértelmű és világos lenne. A két versszak két részre osztja a dalt. Az első rész a fiatalsággal és a korral foglalkozik: „There's a boy with a little black dog” (mint a gyerekkor). Az idő múlását mutatja, hogy a fiú nézi az óráját és egyre öregszik. („And the falling years wash away his make up”) A második rész bonyolultabb: „All the boys are locked in a fortress – All the girls are locked in a fortress” – azt jelenti, hogy az emberek a mai társadalmakban mind fizikailag, mind gondolatilag el vannak szakítva egymástól. A következő sorban az „... it could be” jelzi, hogy ami az egyik embernek bűnt jelent, az nem biztos, hogy a másiknak is az. A „Flesh and blood in iron and steel” hangulatilag tökéletesen visszaadja a nyers valóságot, ahol az embereknek a társadalom egy szeparált részben kell élniük.

A saját koncepcióm szerint a két rész között, (amely egyébként első látásra teljesen különállónak tűnik) a refrén ad valamilyen kapcsolatot. A dal tulajdonképpen egy kérdés: a magányosság, és a kitaszítottság kérdése. Vajon az évek múlása ellenére mindig egy kisgyerek álarca mögé bújssz, csak mert valaki a társadalomból kitaszított-nak kezel és lenéz. Közeledve a dal végéhez, a „We all change our point of view sometimes” mutatja, hogy nincs túl sok különbség a között, hogy az egyén a társadalom melyik szélének szegélyén van...

The Fades Away

Fagyos páfrányként él a képzeletemben
 A lámpafény égeti a szemem és Ő eltűnik
 Ceruzám megfagyott a kezemben
 És a levelet képtelen vagyok megírni
 Olyan ez az érzés, mint egy sivatag,
 Melyből nem lehet kijutni
 Késő este felriadtam,
 Felhívott és végleg eltűnt
 De hangja még mindig visszacseng
 Kiüresedett álmaim csendes mélységében

Itt hagyott
 Megint
 Itt hagyott
 Itt hagyott megint
 Ne menj el...
 Kérlek, maradj!

Tudatom keresztüláramlik egy hangon
 Ahogy halovány reflexiók játszanak a kiüresedett utcákon
 Hallom a gépek zümmögését
 Egy távoli hang, mint a hidegen áttörő mennydörgés
 Nincs menekvés – tudom
 Vég nélkül suhanok körbe-körbe
 És még több, hogy az emlékezet felnő
 Feloldván a valóság csendes mélységeit

Itt hagyott
 Megint
 Itt hagyott
 Itt hagyott megint
 Ne menj el...
 Kérlek, maradj!

Mostanra meg kellett tanulnom...

Igen, már tudom, hogy soha nem tér vissza

Azt hiszem, ez a dal egy nagyon sikeres kislemezzé lenne. Tartalma: történet egy elveszett-elmúlt szerelemről, és annak ellenére, hogy a könnyűzenében a dalok megközelítőleg 95%-a erről szól, az Alphaville-nek sikerült másképp hozzányúlania a témához. A szöveget nem is kell túlságosan elemezni, hiszen aki már átélte ezt a szituációt, könnyen megértheti, miről is van szó voltaképpen.

A szerelem titokzatossága

Minden, amit akarok; Te vagy
 Nem tudtad?
 Örökké szeretni foglak,
 Nem tudtad?
 Ez az igazság

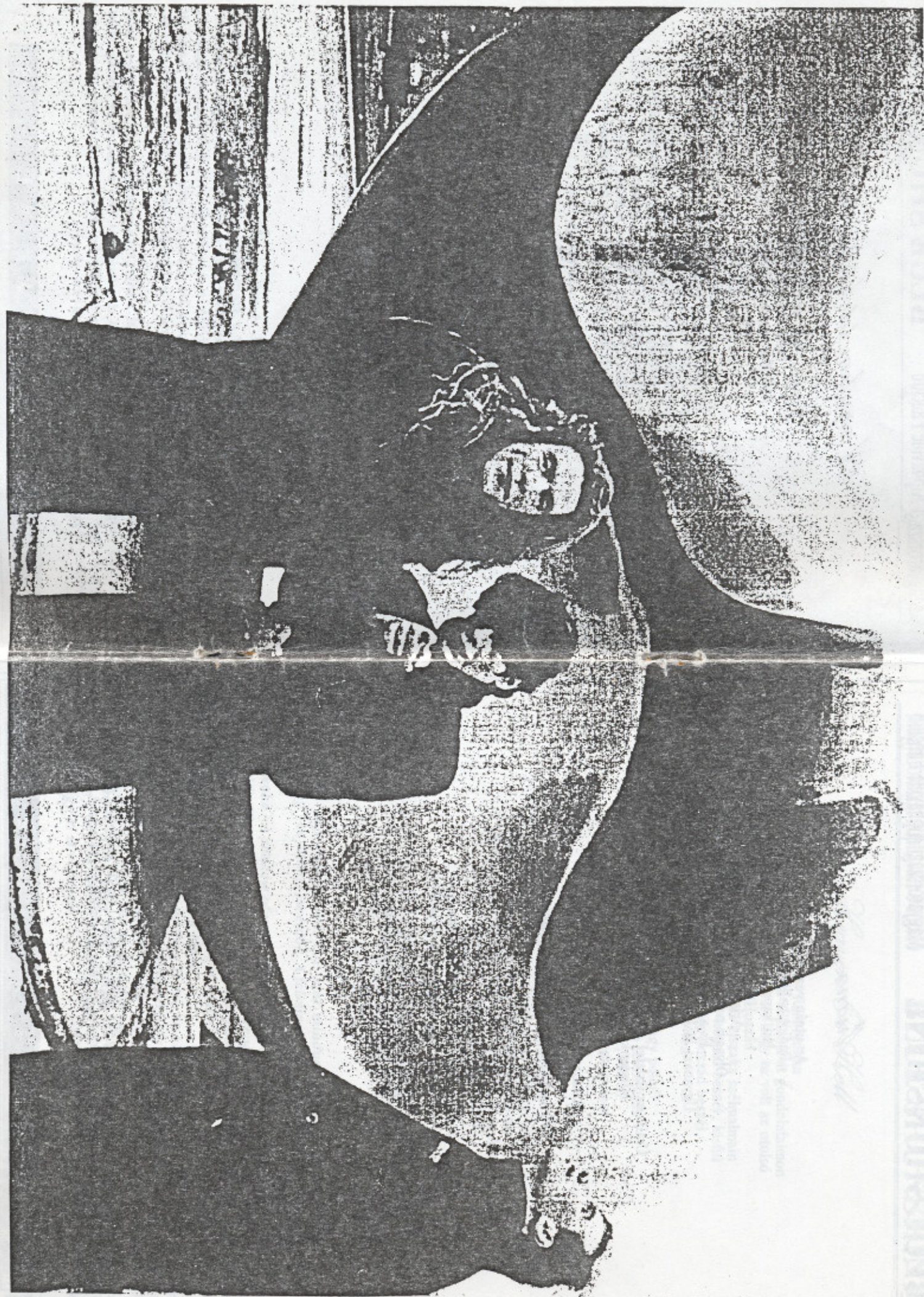
Itt hagylak ezen az éjszakán
 De ne hallgass rájuk, ha azt mondják,
 Hogy sohasem találkozunk ismét - Az Igéret Földjén
 Nem veszíthetjük el a versenyt - Összetörte a titkos varázslatokat
 Melyeket nekünk tulajdonítanak, Szerelmem
 Egymillió év előnnyel minket már nem érhetnek el
 Számunkra örökké érthetetlen marad a szerelem titokzatossága

Ez a szerelem titokzatossága
 Add át a tested a titoknak
 Tépd le az egyenruhád
 Ez a szerelem titokzatossága

Minden, amit akarok, az a szabadság,
 Nem tudtad?
 Szabadok akarunk lenni mindannyian - Mint a tengerek vadállatai
 Még egy utolsó búcsúcsók
 És elválunk egy rövid mosollyal az arcunkon
 Keresztül a szögesdróton - Amelyet a pillangók megvetnek
 Nem veszíthetünk el mindent - szerelmem
 Milliő álunk előnyt ad
 Nem érhetnek el bennünket soha
 Hiszen számunkra örökké érthetetlen marad
 A szerelem titokzatossága.

A „The Mysteries Of Love” furcsa dal. A szöveg optimistán fog fel egy ostoba és kellemetlen helyzetet. Meglepetés volt a számomra: ez is egy „love-song”, már a második az albumon, jóllehet az Alphaville-re ezek a dalok nem a legjellemzőbbek. A szerelem ezúttal egy politikai szituációban van elhelyezve. Mindketten más-más politikai világban élnek – a fiú otthagyja a lányt. De a közös álmvilágban (Land Of Make Believe) együtt maradnak. A verseny a saját kitartásukat fejezi ki. A refrén utal rá, hogy a szerelem erősebb a távolságnál.

A következő versszakban: „And sailing with a SMILE - Across the iron borderlines - That butterflies despise” – a kedvenc soraim. A drótháló azonban nemcsak az országhatárt jelenti, hanem mindazon dolgok összességét, melyeket az emberek önmagukra kényszerítettek – ezek azonban az állatokra nem érvényesek.

Ariana

Az utcán vezetve
Rádiót hallgatva
Mit kapunk?

Ariana
Olvasva az újságokat
És a híreket
Ugyanazt kiáltják, nem hallod?

Ariana
Uralja az üzletet, ő egy nyugtalan mai fiatal
Mindenki tudja, bárhol jár,
Stílusa van

Ariana-mániák uralják a földet
Nem hallottad?
Ariana-mánia tartja tűzben a színpadot

Megbolondulunk érte
Az örületbe kerget minket
Minden lángol, bárhol jár
Tetőtől talpig vonzó
A Casanovák és a zombik egyetértének
A kolibrikkel és a tengerek vadállataival

Ariana valódi szenzáció
Mikor láthatjuk a képernyőn?

Ez az a dal, amelyet az első meghallgatás után dúdolsz. Tréfás és örült. Egy lány, aki híres, és akit mindenki szeret – ez Ariana. A zene gyors és szórakoztató. Egy dal, ami azért van, hogy örülj neki.

Heaven Or Hell

Régen · Ráébredtem
Hogy mosolyod árnyéka cikázott át gondolataimon
Honnan tudhattam volna, hogy ez volt az utolsó
Isten Hozzád
Amely keresztülsuhan az éjszaka szélmalmain
„Sohasem érted, amikor hozzád beszél, kisfiú
Sohasem érted, amikor hozzád beszél,
Túl messze van”

Menyország ez, vagy pokol?
Álmunk hullámain át sodródunk
És a föld egy bohóc, aki sír
És senki nem tudja megmondani
Igaz -e

Régen · Sirtam
Bármikor ébredtem nélküled
Mint egy idegen az éjszaka mennydörgésében
Aki könyörög a naphoz, hogy világítson ma éjjel
„Sohasem érted, amikor hozzád beszél, Mon Amour
Sohasem érted, amikor hozzád beszél,
Túlságosan messze van

Menyország ez, vagy pokol?
Álmunk hullámain át sodródunk
És a Föld egy bohóc, aki sír
És senki sem tudja megmondani
Igaz -e

Ez egy súlyos, depresszióval teli dal, ami minduntalan a „Next Generation”-t és a „Forever Young”-ot juttatja eszembe. A felszínen: egy félreértett-félreértelmezett szerelem története.

„Once · I awoke · A shadow of your smile had crossed my mind” Ez egy gondolat, ami arra enged következtetni, hogy nincs minden rendben, bár úgy tűnik. A következő sor („How could I know, that this was your last goodbye” – a lány elment. A következő gondolatok a kettejük közti távolságot mutatják be. Talán a fiú még nincs teljesen felkészülve arra, hogy szeresse a lányt.

„Is it heaven or hell · We're drifting in the wake of our dreams” Ez a kettejük közti ellentétet, illetve a szerelemben lévő ellentéteket szimbolizálja. A második rész olyan, mint a „She Fades Away” szövege A lány otthagyja a fiút, de legbelül még mindig vérzik. („I'm praying to the sun to shines tonight”)

A magam részéről -lehet, hogy nincs igazam- azt hiszem, ennél több a dal jelentése: a Föld (= a lány), és ezen belüle az emberi fajé (= a fiú). A „fiú” túl sokáig félreértette a „lányt”, és így el is vesztette.

For A Million

Szeretek táncolni egy idegen nap alatt
Végig a dűnék mentén - Veled
Ahogy megcsókollak a homokban
Adunk, na és?
Álmos kigyók közt élünk • Kik rólad és rólam álmodnak
De meddig?

Évmilliókon keresztül álmodnak • Évmilliókon keresztül álmodnak
A kód beburkolja, elrejt és végül felfelja lelkünket.

Mielőtt még újra kinyitnák szemeiket, oly messze leszünk
Emlékezz rám

Irántad érzett szerelmem sohasem múlik el
Akkor sem, ha a látszat ellene szól
Kifutunk az időből • Magam mögött hagylak
Nem számít az, mit mondunk • Hogy nem akarunk többé találkozni
Szerelmünk hatalmasabb életünkénél

Évmilliókon keresztül álmodnak • Évmilliókon keresztül álmodnak
A kód beburkolja, elrejt, és végül felfelja lelkünk
Mielőtt újra kinyitnák szemeiket
Oly messze leszünk • Oly messze leszünk

És tudjuk, hogy tegnap barna volt a hold, és hogy ma fekete, holnap pedig vörös lesz
És tudjuk, hogy amikor a nap felé megyünk, a hold is velünk jön
És tudjuk, hogy tudjuk amit tudunk
Ez az igazság?

A „For A Million” a legjobb dal a lemezen, sőt, állítom, hogy nem csak a lemezen. Ez a legjobb dal, amit az Alphaville valaha is írt. Persze lehet, hogy mások ezzel nem értenek egyet, de ez nem ennek a dalnak a hibája. A szöveget nehéz értelmezni, könnyen meglehet, hogy másnak egész mást jelent, mint nekem.

A kezdő sorokban, az „idegen nap” miatt úgy gondolom, hogy idegen bolygón vagyunk, amely talán egyet jelent a „Land Of Make Believe”-vel. Az „álmos kigyók” a hatalom képviselői az idegen bolygón, a lány és a fiú szerelem olyan, amiről csak álmodnak. Az utolsó sor („When will they never end”) egy vágy, hogy véget vessenek azok hatalmának, akik szétválasztják őket. A „For a million years they dream” pesszimizmust sugároz: a hatalmasok olyan sokáig fognak uralkodni, hogy a vágyak is elenyésznek. A második rész ezt igazolja, a hatalom tovább él, mindamelllett szerelmük kitart. A második kórus után egy érdekes rész következik: a szöveget Janey Diamond egyik verséből választották. Valójában nincsen szerves összefüggésben az előző résszel, jelentése; a valóság nem egészen az, amit látunk. És ez utóbbi mondat tükrében ismét el lehet kezdeni átgondolni a dalt...

Middle Of The Riddle

A hold peremén egy magányos ember áll • És fújja a kürtjét ahogyan csak bírja
És a lány a bárban • Egy mosollyal lerázza arcáról a tél lehelletét
És egy kis fekete kutya ugat egy fiú mellett
Ez a megbeszélte időpont • Vagy lehet, hogy túl korán jöttem?
Miután kaptam egy furcsa meghívást ötórát teára.
Valakitől, akit nem tudok visszahívni.

Ez a relytély közepe • Nem túl komoly
Semmi más, csak egy nagy rácsodálkozás
És az elnök lova egy nyúl – Természetesen
Ahogy ezt egy nagy fiú gondolja...

Egy dródkötél élén korcsolyázok
Amely egy távoli tengerpart, és e dal között van kifeszítve
És akkor azt mondom • A megérzés csak egy újabb lépcsőfoka az esélynek
Amíg végigsétálunk az Öreg Piramis folyóin • (A kis fáraóké volt)
És a kis fekete kutya újra itt van • O az igazi társ az idegen földön
Születésnap vendégségben a Farkasember szurdokában
És nem tudom visszahívni a csengő telefont

Ez a relytély közepe • Nem túl komoly
Semmi más, csak egy nagy rácsodálkozás
És az elnök lova egy nyúl – Természetesen
Ahogy ezt egy nagy fiú gondolja...

Mi egy nagy fiú képzeletében élünk
Egyetlen ember sem fog beszélni a kormányossal
És a kormányos sem fog beszélni senkivel
(Ez a 42-es szabály)
És a ló egy nyúl – Természetesen

Ezt a dalt képtelen vagyok értelmezni. Ugyanolyan jó dal, mint az „Ariana”, gyors, tréfás, bolondos. Őszinte leszek, fogalmam sincs, hogy miről szól, bár a kórus szerint nem nehéz rájönni, tehát talán nem is rejtély. Van néhány meglehetősen zavaros rész benne. És mi az a 42-es szabály? Talán Hitch Hiker „Galaxis Útikalauz” című művére utal, amelyben az Univerzum és Minden Más 42 pontban van megadva... De ez ugyancsak csak találgatás, mint hogy kik a „Lady Bright” szerzői. A lemez szerint Albert, and the Heart of Gold. Azt hiszem, azzal mindenki egyetért, hogy Albert esetében Einstein-ról van szó. Sokak szerint a „Heart Of Gold” a valódi szerző, Marian, de e dal után éppenséggel a Hitch Hiker könyvében szereplő űrhajóra is gondolhatunk, aminek a neve szintén Heart Of Gold. A „Middle Of The Riddle” egy szokatlan dal, jó lenne tudni, miről szól.

Patricia's Park

Ez egy instrumentális dal. Éppen ezért, nehéz beszélni róla. Tökéletes egész ad. Azt hiszem, bármilyen szöveg agyoncsapta volna a zenét. Bizonyíték a dal arra, hogy az AV nem csak fantasztikus szövegeket tud írni, hanem zenét is. Igazából azt is el tudnám képzelni, hogy olyan lemezt adjanak ki, amelyen csak ilyen instrumentális dalok találhatóak. (A baj csak az lenne, hogy nem hallanánk Marian hangját.) Nagyon nyugtatóan hat a „Middle Of The Riddle” után, és jó bevezető az „Anyway”-hez.

Anyway

Istan Hozott • Vagy úgy is mondhatnám: vizslát
Az a kérdés, milyen közel vagyunk távol
Hazamész ezután a show után, vagy elutazol a vadonba?
És ha otthonhagyod a ruhásszekrényt, mit fogsz felvenni?
Agyonhasznált reménykalapod • Vagy mások vonzó bundájában vonulsz végig
Életem játszóterein

Mindent megmutattak • Mindent elpusztítottak
A világ elveszett
Darabjai még együtt vannak • Talán még nincs késő

Mindent megmutattak
Mindent elpusztítottak
A világ elveszett
Csak tegyél úgy, mintha ott se lennék
Válassz
Esetleg szeretni foglak
Esetleg szeretni foglak
Csak válassz

És úgy válassz, mintha ott se lennék
A világ elveszett
A világ elveszett
Csak vállald el
És meg fogod tenni
Igen, rendben
Folytasd
Folytasd

Ez egy nagyon kedves dal, nehéz nem szeretni. Jól zárja az albumot.

SECRET SPELLS 1993.

MICHAEL CAROLL NYOMÁN (THE GOLDEN PATH FANZINE 1989.)

tudja még, mit is akarnak csinálni, mit kívánnak tőle. A stáb egyébként az NSZK-ból érkezett látványtervezőtől eltekintve színmagyar. Gulyás Buda a rendező és az egyik operatőr, B. Matron Frigyes és Szabó Gábor áll még további egy-egy kamera mögött. A koreográfus Angelus Iván. Most szinte csak ő dolgozik. Az első fél nap eredménye ugyanis pusztán annyi, hogy az eredeti koncepció összeomlott. Egy beállításban, hosszú snittel szeretnék volna fölvenni az ötperces számot, de bele kellett törödni, hogy ez nem megy. Bármilyen jó az ötlet, legalább hatnapi próbát igényelne. Huszonöt, egymást nem ismerő ember – köztük egy folyton száguldó énekes – valamint a kamerák mozgását iszonyú nehéz néhány órás próbával úgy összehangolni, hogy azért gyakran történjenek izgalmas dolgok is a képen. A nap felénél tehát újra kell kezdeni mindent.

Elhatározzák, hogy sok jelenetből vágják majd össze a filmet.

Ekkor következik Angelus Iván: e sok jelenetet a helyszínen ki kellett találnia, eljátszani, pillanatok alatt betanítani. Ő már „rég remek”, amikor a többiek még botladoznak a színpadon.

A forgatást kétnaposra tervezték. Hosszabb nem lehet, csak rövidebb. A műszak úgy tudja, hogy nyolcig dolgoznak az első nap, a filmesek ezt kizártnak tartották. Igazuk lett. Este nyolckor ugyanis annyi történt, hogy közölték: bár tudják, hogy minden körben ácsorgó és figyelő haver, akinek nincs itt dolga, menjen ki a műteremből, a zenészek ugyanis fáradtak. És lassan-lassan idegesek is, tehette volna hozzá. Csak Victoria nem. Odamegy a hegedűs lányokhoz, kéri, játsszanak neki valamit. Amikor a zongoránál valaki lepötyög két hangot, odafut, már tapsol, énekel hozzá, mások is beszállnak, a sok play-back után végre egy kicsit igazából zenélhetnek. Időközben az Alphaville zenészei is lazítanak. Töménytelen mennyiségű ásványvizet tudnak fogyasztani. Berndt még kólát is. De, hogy valamit hozzátegyenek a nyugati popzenész elvadult nárkómaniájának előéletű képéhez: nagy pohárba kéri a kávét és egyszerre három adagot. Koffeinrévületben kezdhetnek újra a munkához, ami este tízig tart, s végeredményre nem hagytak tennivalót.

Másnap este nyolc óra: tulajdonképpen lassan már készen kellene lenni. Az öt percből mégis, jó ha egy megvan. Mariannak öt perc alatt a teljes zenekart be kellene játszani, össze kellene fognia mozgásával, s ez még nemigen sikerül. Nem rajta múlik. Elképesztő alázattal és fegyelemmel hajt végre minden utasítást.

Egyelőre mégsem áll igazán össze a műsor. Pedig most már tényleg fárad mindenki. Ács András, a botcsinálta dobos már nem tudja megfogni a dobverőt, mert az már véresre törte a tenyerét. Mind sűrűbben kell szünetet tartani. Már ilyenkor is szól a zene: Dire Straits. Később az egyik konzis lány a Für Elsiet-t játssza, mindenki legnagyobb öröme.

Várom, hogy mikor hangzik el egy ingerült szó. Hiába.

Este kilenc óra: a probucer rendelkezik. Pezsgőt készített be. Éjfél után, amikor a hangulat a mélypontra lesz, fel kell majd dobni valamivel a társaságot.

Tíz órakor végre elkezdődik a sűrűbb kazettacsere, mind több film fogy, szaporodik a hasznos anyag. Dolgozhatnak végre a kamerák. Csakhogy már mindenkinek üveges a szeme. Szünetekben már Victoria is el-eltűnik. S mégis: most kell csinálni, mert most megy. Most már minden beállításnál segít mindenki.

Már nem lehet megállítani a stábot. Nem érdekes, hogy Marian az egyik repülés után meghúzza a bokáját, gyorsan helyrehozzák. Az egyik hegedűs lánynak elszakad a harisnyája, s nincs másik. Mindegy: úgy ültetik, hogy ne látszódjék. (Az egyik fuvós már odáig is a producer sötét öltönynadragájában fújt, mert esztétikai okokból így tetszett kíváncsúnak.) Amíg a filmesek megbeszélnek egy-egy beállítást, az emberek sűrűn „hevernek” a színpadon, de aztán csinálják tovább, mert minden ellenkező látszat ellenére érzik mindenki: meglesz a film.

S az Alphaville menedzsere egyre nyugodtabban figyeli a monitort, amin kijátsszák számára azt, amit a kamerák vehetnek: mind több a jó, a váratlan, izgalmas kép. Elkészült.

Pezsgőt, ha már addig elfeledkeztek róla, nem bontanak. Senkinek sem lenne ereje kibontani az üveget.

Hogy úgy -e, vagy kevésbé az első Magyarországon készült igazán komoly videoklip, azt aligha lehet megmondani. Februárban bemutatták az amerikai MTV programjában, ezzel egy időben pedig a „Red Rose” a lemezboltokba kerül. Kicsit úgy fest a helyzet: ha sikere lesz a kislemeznek, jó volt a film, ha nem... hát nem tudni, de korántsem biztos, hogy az a filmen múlik. Így aztán azt, hogy Gulyás Buda és stábj jól dolgozott-e, talán csak egy dolog döntheti el: az, hogy az első kísérlet után vajon jönnek-e újabb komoly zenekarok Magyarországra klipeket készíteni?

Nagy N. Péter

LASSIE COME HOME A IV. SZINTRŐL: AVAGY MIÉRT NEM KELL MIN-DENT ÉRTENI AHHOZ, HOGY A LEGFONTOSABBAT MEGÉRTSÜK

Lassie a XX. század egyik mitikus alakja, és mint minden mondánál, itt is az emberek egy meghatározott csoportjának mintaképe (példaképe), illetve képviselője, akiket ez a darab bemutat.

A három strófa mindegyike az egyedüllét, a magányosság, és az elkallódottság zavarának reális helyzetét meséli el, valamint ezek hatását az öntudatra (I. és II. szint), amiből egy új valóság bontakozik ki. A valóságnak ez a két szintje úgy fonódik össze a szövegben egy III. szintet képezve, és tulajdonképpen ez az, amit a szöveg ír.

A rejtélyesség, azonban valójában célja volt ennek az írásnak, és erre szükség is van, azért hogy új aszociációkat szabadítson fel, és akkor (végre) következtetnünk kibontakoztathatjuk a hallgató (a Te) fantáziáját (-dat) is. Ezért nem fejtük ki jobban, bővebben a szöveget, ezért nem értelmezzük tágabban, mert ez a fantázia (a Tied, és nem a Mienk), lesz a kulcsa a Utópiához, ahhoz az érintetlen és megálmodhatatlan birodalomhoz – az általunk „Megígért Királysághoz” (Jerusalem) – ami valahol a Te fantáziád forrása.

Arrafelé igyekezz, és ne add el magad nevetséges 4000 DM-ért. Hiszen ott többet kapsz, sokkal többet!

Tégy hát, ami akarsz!
Rendben?!

Dallamok

Ausztráliai őslakók úgy hit-ték, hogy az Istenek terem-tettek mindent a földön, a vándorlástól kezdve a siva-tagon át, így megénekeltek minden teremtményt, a tár-gyakat is élővé. Az őslakók még mindig követik ezeket a DALLAMOKAT, amelye-ket az Istenek hagytak hátra a totemek számára, s csak ők érthetik meg ezeket.

„Az Alphaville véleménye szerint, a DALLAMOK ké-pesek arra, hogy ihletet és alkotást teremtsenek, ame-lyek kimutathatók a költé-szetben is, és ezek az elemek bárkit megihlelhetnek, és tu-lajdonképpen ez a lényege a zenének.”

BRUCE CHATWIN

(1940-88)

emlékének ajánlva

összeállította: Vajda Ferenc

**FIRST PRODUCTION AT LUNAPARK STUDIO :
20 000 LIEUES SOUS LES MERS**

Az Alphaville új kislemeze, a JERUSALEM Franciaországban is a listák élére került. Sokak szerint nem is az A oldalon lévő dal miatt, mindinkább a B oldalán található kompozíció miatt. Ennek az az oka, hogy nagyon jó ötlettel állt elő a három pacifista srác. A dalnak francia címet adtak: „20 000 Lieues Sous Les Mers”, jelentése 20 000 leagues-sal a tenger alatt. (1 leagues=3 mérföld=4,8 km; 20 000 leagues=96 ezer km) Ez a dal is, melyet az Alphaville saját stúdiójában készített el. A stúdió neve: Lunapark studio. Az Alphaville-t meghívták egy TOP 50 című francia műsorba.

Többek között arról kérdezték őket, hogy mikor alakultak. Marian azt mondta, hogy ő személyesen 1979 körül kezdett azon gondolkodni, hogy zenélni fog. Majd találkozott Bernharddal, és elhatározták, hogy együtt fognak zenélni. Később kérték őket, hogy

válasszanak két dalt a listáról. Először a The Cure „Boys don't cry” című dalát választották. Ezt Ricky azzal igazolta, hogy már régóta ismerik a számot, de még sosem látták a videóját. Miután megnézték a videót, mindannyian tetszéssel nyilatkoztak róla. Ezekután a saját videóikról beszélgettek.

A következő ajánlatuk a Wham! „The edge of heaven”, ugyanis Marian szerint sok információt kapunk belőle Kínáról.

Végül arról beszélgettek, hogy Nyugat-Berlin milyen fontos a zene szempontjából, majd terveikről, hogy fellépnek néhány fesztiválon Franciaországban, és hogy reménykednek a mielőbbi viszontlátásban...

TOP 50 France
1986

SONGLINES

Az Alphaville a „The Breathtaking Blue” albumával folytatja saját, megkülönböztető útját. Egy ötletből eredően a zenekar felkért híres nemzetközi rendezőket az USA-ból, SU-ból, Japánból, Németországból és Ausztráliából, hogy filmesítsék meg az albumot.

Marian, Bernhard, és Ricky Songlines-nak nevezi el az alkotást, melyet Bruce Chatwin utolsó, az ausztráliai őslakókról szóló könyve inspirált. Az 50 perces film kiáll a futószalagon készült popvideók üzlete ellen. Egy a kilenc részből, a „Middle Of The Riddle” készítői: Christoph és Wolfgang Lauenstein átvehették alkotásukért a filmvilág legnagyobb díját, az Oscar-t. (Ez a korábbi számban rosszul jelent meg)

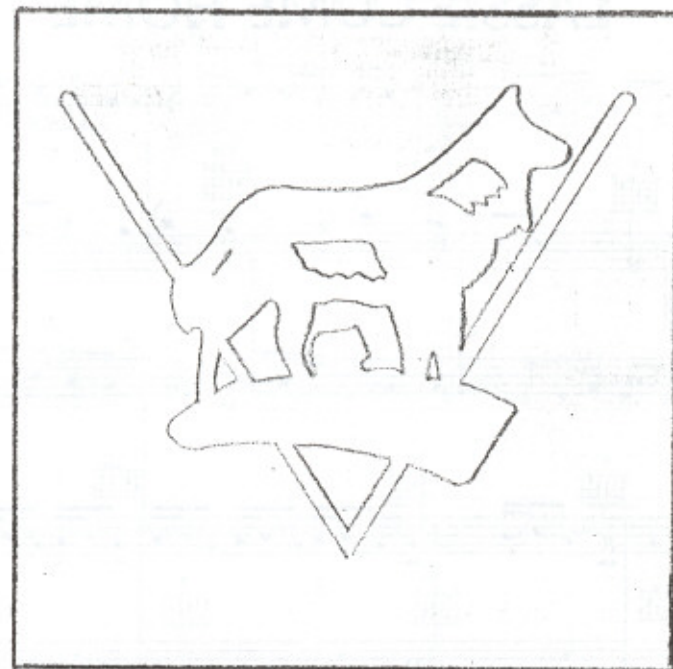

Az Alphaville lányrajongóinak csalódása: Marian megnősült

A lányok kedvence nagy titokban vezette szerelmét az oltár elé. A sajtó jelentése, – hogy az Alphaville énekese, Marian Gold, szigorú titokban, a szülőhelyén házasságot kötött, – bombaként robbant a rajongók körében. Az első Alphaville nagylemez felvételei közben szánta el magát a nagy lépésre, és 1984. augusztus 7-én 24 éves barátnőjével, Manuelével egybekelt. Manzában, a kis olasz városban ismerkedtek meg a Forma-1 versenyen. Marian Manuelával új érzést ismert meg: a szerelmet.

Az Alphaville első emberének Manuleával való megismerkedése „szerelem az első látásra” volt, állítja Marian, majd feleségével angolul folytatja, mivel olaszul nemigen tud beszélni, Manuela viszont nem tud németül. A mézeshetek alatt majd összecsiszolódnak. Marian turnébeosztása természetesen nagyon zsúfolt. Az utazásokkal és fellépésekkel kieső időt majd hamarosan pótoljuk (már amennyire az Alpha engedi) elutazunk, – meséli Marian, az utazás célját azonban nem árulja el.

LASSIE COME HOME

Lonely boy gazing on the afternoon
People drifting cross the surface of the twilight day
There's a Little Yellow Man, standing by the railway station
Painting portraits on the brickwalls of Billie Holloway
Lovely Lady S.M.I.L.E.
Dance, my dear, I'm only operating on "Lassie Come Home"
"This was authentic you" she spoke, "this was authentic
you who blew me cold"
He had no chance to realize, it hit her straight between the
eyes
So I've been told

In the park, she's giving out some photographs
on which she's giving out some photos of what she hands
around
"They videotaped a ghost tonight", she said before I turned it
out
"It rode an orange paper-bike, and left without a sound."
Keep on riding, Sir
Open up the door and shout it out: "Lassie Come Home,
Come Home!!"
"This was authentic you?" she spoke, "this was authentic
you who blew, who blew me cold"
I had no chance to realize, it hit her straight between the
eyes
So I've been told

Lonely Girl dancing in the music-hall
Lightning struck her silver starship and turned it into stone
And now it's falling all the time into that void beyond her
grey eyes
Somewhere a telephone is ringing, but nobody's at home
"Hello Junkie-Sweetheart, listen now this is your Captain
calling:
Your Captain is dead."
Keep on riding, Sir, open up the door and shout it out –
shout it out...
Lassie come home – Lassie come home – Lassie come
home
Lassie come home...

LASSIE COME HOME

Words and Music by
 MARIAN GOLD, BERNHARD LLOYD &
 RICKY ECHOLLETTE

First system of musical notation for 'Lassie Come Home'. It features a treble and bass staff with a key signature of one flat (B-flat major). The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a simple accompaniment. Chords are indicated by letter names: C, Am, Em, and G.

Second system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include B-flat, F, C, G, and D.

Third system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Em7sus4, Am, F, and Dm.

Fourth system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Am, E, G, and D.

Fifth system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Am, Em, and C.

Sixth system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Am, Em, and C.

Seventh system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include B-flat, F, C, and D.

Eighth system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Em7sus4, Am, F, and Dm.

Ninth system of musical notation. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. Chords indicated include Am, F, G, and D.

1. Lonely boy
2. In the park
3. Lonely girl

gaz - ing on the af - ter-noon
she's giv - ing out some pho - to-graphs
danc - ing in the mu - sic hall

peo - ple drift - ing
on which she's giv - ing
light - ning struck her

cross the sur - face
out so me pho - tos
sil - ver star - ship

of the twi - light - day
of what she hands a - round
and turned it in - to stone

there's a lit - tle yellow
"they vi - de - oed a
and now it's fall - ing all the

man
ghost tonight"

stand - ing by the rail - way sta - tion
she said he - fore I turned it out
in - to that wold he - yond her grey - eyes

paint - ing por - traits
"It rode an or - ange
somewhere a tele - phone

on the cork - walls
I - put
ring - ing -

of Bill - he had to - way
and left with - out a - sound
but no - bo - dy's at home

love - ly ha - dy smile
keep on n - dling sit -
"let - to funk - sweet heart -

dance my dear -
o - pen up -
lis - ten now -

I'm on - ly
the door and
is your

op - er - a - time
shut it out - ing
Cap - tain call - ing

on "Lasse come home"
"Lasse come home"
your Cap - tain is dead"

"Come home!"